

Oponentský posudek diplomové práce Zuzany Daňkové

„ Společnosti v mezinárodním právu soukromém “

Téma diplomové práce je aktuální vzhledem k novelizacím příslušných ustanovení obchodního zákoníku a také vzhledem k úpravě v rámci rekonstrukce soukromého práva v zákoně nahrazujícím dosavadní obchodní zákoník.

Náročnost na zpracování tématu je poměrně značná vzhledem k novelizacím české právní úpravy a vztahu českého práva k právním předpisům Evropských společenství a zejména také k judikatuře Evropského soudního dvoru. Náročné je i zvládnutí početné literatury domácí i zahraniční.

Podání uceleného systematicky vhodně uspořádaného výkladu, což je možné chápat jako cíl práce věnované zejména otázkám přemístění sídla společnosti, bylo úspěšně splněno. Práce se neomezuje na pouhý popis platné úpravy, ale na jednotlivých místech podává i kritickou analýzu a návrhy řešení. Práce je opatřena na diplomové práce až nadměrně rozsáhlým poznámkovým aparátem a svědčí o schopnosti pracovat s literaturou včetně zahraniční a schopnosti využití poznatků z literatury k vlastnímu samostatnému zpracování tématu.

Po jazykové a stylistické stránce je výklad podáván jasným a přesným formulováním.

Pokud jde o připomínky, které by současně měly být i zodpovězeny při obhajobě, je možné uvést:

K otázce, zda v českém právu se sídlem rozumí sídlo skutečné nebo statutární, je třeba přihlídnout k ustanovením § 19c odst. 2 obč. zák. a § 29 odst. 6 obch. zák. Podle § 19c odst. 2 obč. zák. sídlo musí být určeno adresou, kde právnická osoba sídlí skutečně, tedy místem, kde je umístěna její správa a kde se veřejnost může s právnickou osobou stýkat. Zřejmě z povahy ustanovení vyplývá podle § 2 odst. 3 obč. zák., že jde o ustanovení donucující. Podle § 29 odst. 6 obch. zák., jestliže obsah zápisu v obchodním rejstříku

odporuje donucujícímu ustanovení zákona a nelze dosáhnout nápravy jinak, rejstříkový soud vyzve podnikatele ke zjednání nápravy. Nedojde-li u právnické osoby ke zjednání nápravy, může podle tohoto ustanovení soud za stanovené podmínky rozhodnout o jejím zrušení a likvidaci. Sídlem je tak v českém právním řádu třeba rozumět sídlo skutečné.

Úvahu na str. 55 o rozporu české právní úpravy v § 26 obch. zák. s komunitárním právem bylo by třeba modifikovat přihlédnutím k odstavci 4 tohoto paragrafu, podle něhož přemístění sídla právnické osoby z České republiky do zahraničí nebo ze zahraničí do České republiky je přípustné také v případech a za podmínek stanovených právem Evropských společenství či zvláštním zákonem.

Na str. 8 a následujících se používá promiskue výrazů „statut „ a „status „. Mělo by se při používání těchto výrazů rozlišovat v tom smyslu, že výraz „status „ je vhodný tam, kde jde o určité právní postavení subjektu, zatímco výraz „statut „ by měl označovat právní řád, který osobní poměry a postavení subjektu upravuje.

Práci je možné doporučit jako plně vyhovující k obhajobě a vzhledem k náročnosti tématu a hloubce jeho zpracování, jež je možné hodnotit jako velmi úspěšné, lze předběžně navrhnout klasifikační stupeň „výborně“.

V Praze dne 16. února 2009

Oponent:

Prof. JUDr. Zdeněk Kučera, DrSc.